

GŁOS ZNAD PREGOŁY

Nr 7 (180) lipiec 2011

PISMO WSPÓLNOTY KULTURY POLSKIEJ W OBYWODZIE
KALININGRADZKIM *ukazuje się od XI 1995 r.*

FESTYN «KOROWÓD PRZYJAŹNI»

Obchody Dnia Rosji

Podczas kaliningradzkich odchodów Dnia Rosji nasza Polonia godnie zaprezentowała siebie i Polskę.

Jak co roku głównym miejscem obchodów święta 12 czerwca – Dnia Rosji – stał się park Centralny. Tutaj odbył się tradycyjny festyn wspólnot kulturalnych mniejszości narodowych zamieszkających w Kaliningradzie, wspólnot skupiających ludzi, troszczących się o zachowanie tradycji i zwyczajów swoich narodów.

Zaś skład narodowościowy mieszkańców Kaliningradu i naszego obwodu jest niemal taki jak byłego Związku Radzieckiego. I żyjemy tutaj wszyscy w zgodzie i przyjaźni. Mieszkają razem z nami na tej ziemi Białorusini, Ukraińcy, Litwini, Ormianie, Tatarzy, Tadźyzy, Kazachowie, Niemcy, Azerowie, Osetini, i wielu jeszcze innych narodów.

Na alei prowadzącej do pola śpiewaczego zostały ustawione żółto-niebieskie namioty, które od samego rana przekształcały się w zagrody narodowe poszczególnych wspólnot kulturowych. Namiot Miejscowej Polskiej Narodowo-Kulturalnej Autonomii «Polonia» ozdabiały haftowane obrazy – kwiaty, ptaki, bardzo ładne portrety kobiece: wszystkie są rękodzielami

Granie na ludowo

Janiny Bondarik i Heleny Rogaczykowej. Plot polskiej zagrody narodowej upiększały słoneczniki i gałązki brzozy. Na widocznym miejscu zamieszczony był obraz Matki Bożej. Również dwie gabloty ze zdjęciami informowały o życiu i działalności Wspólnoty Polskiej Kultury w Kaliningradzie.

Zwiedzający festyn w ten świąteczny dzień zwracali uwagę na dźwięki akordeonu przy polskim na-

wszystkich chętnych foldery z informacjami o atrakcjach turystycznych Polski. Także zgodnie z tradycjami świetlicy muzyczno-literackiej «Polska na dłoni» przy naszej zagrodzie były przedstawiane dania kuchni góralskiej: ciasto weselne i faworki góralskie. Można było je spróbować i wziąć przepis, ażeby przyrządzić w domu.

Zaś na wielkiej scenie pola śpiewaczego odbywał się koncert galowy zespołów twórczości artystycznej stowarzyszeń narodowo-kulturalnych. W koncercie obok innych wzięli udział również przedstawiciele kaliningradzkiej «Polonii». Duet wokalny «Z miłością» wraz z Heleną Rogaczykową wykonał dwie

Koncert galowy. Śpiewa trio kaliningradzkiej «Polonii»

miocie. To Helena Rogaczykowa wykonywała popularne melodie ludowe. Brzmiały one tak pociągająco, że ludzie zaczęli tańczyć przy polskiej zagrodzie.

Jedną z cech narodowych Polaków jest gościnność, i tutaj przy zagrodzie Polskiej Autonomii Narodowo-Kulturalnej można było skosztować prawdziwego bigosu domowego. Również były dostępne dla

piosenki z repertuaru współczesnej polskiej estrady.

Autonomia «Polonia» na festynie z okazji Dnia Rosji na ogół zaprezentowała się dosyć godnie, dzięki wysiłkom rodziny Bondarik, państwa Ciszewskich, pana Aleksandra Wołkowa, pani Aleksandry Pozdniakowej.

*W. Wasiliew
fot. autora*

Przy zagrodzie polonijnej

(c.d. z Nr 6/2011)

Przez 15 lat Tadeusz Kondrusiewicz służył nam, a dwa lata przedtem stał na czołe Kościoła katolickiego na Białorusi w okresie przejściowym (lata 1989-1991). Przez tamten czas otwarto 100 świątyń katolickich i założono seminarium duchowne w Grodnie. W pierwszych latach jego biskupstwa w europejskiej części Rosji przez T. Kondrusiewicza zarejestrowano ponad 100 parafii, utworzono Kolegium, założono Caritas, seminarium duchowne, gazetę „Światło Ewangelii”, wznowiono działalność zakonu i kongregacji.

których czasami leją się łzy, a tutaj mamy takie szczęście: w Bazylice di Santa Maria Maggiore, czwartej co do wielkości świątyni w Rzymie, będziemy mogli uczestniczyć we mszy świętej prowadzonej przez niego. Dla samego tego spotkania warto było wybrać się na pielgrzymkę aż 5 tysięcy kilometrów stąd. Bazylika jest jedyną świątynią, która zachowała swój pierwotny wygląd, mimo dodanych ozdób. Znajdują się tam również relikwie św. Mateusza Ewangelisty.

Po nabożeństwie mały spacer po starym Rzymie, niedaleko Forum i

Mszę prowadzi metropolita Tadeusz Kondrusiewicz

Akurat 1 czerwca minęło 5 lat od momentu uroczystego poświęcenia w Bagationowsku kaplicy św. Biskupa i męczennika Bonifacego. Nabożeństwo prowadził arcybiskup metropolita Tadeusz Kondrusiewicz. Małe miasteczko, maleńka kaplica, a przybyli tam przedstawiciele z polskiego parlamentu, Konsul Generalny RP, goście z Niemiec i z różnych parafii naszego obwodu.

Przez 5 lat nie widzieliśmy go, nie słyszeliśmy jego kazań, podczas

placu Wenecji (nazwa pochodzi od Weneckiego pałacu papieża Pawła II, pałac zbudowano, kiedy był jeszcze kardynałem. To pierwszy duży pałac epoki Odrodzenia w Rzymie).

Kolacja będzie o 22. Mam czas, żeby pospacerować i nastawić się na jutrzejszy dzień.

Drugi dzień, ostatni dzień pobytu w Rzymie, w Watykanie.

Poranek rozpoczyna się od świątyni Santa Giovanni e Paolo na Lateranie. Jest to Bazylika św. Jana, znaj-

Widok Rzymu, gdzie łączą się głęboka starożytność i epoka Odrodzenia

dują się w niej relikwie głów świętych Piotra i Pawła, przechowywane w drogocennych srebrnych naczyniach. Po mistrzowsku odrestaurowano starożytną mozaikę Odkupiciela z IV wieku. Na to piękno, na te relikwie dano nam pół godziny.

Naprzeciwko Bazyliki Św. Jana na Lateranie, w pochodzącym z XVI

Świątynia Świętych Schodów

w. budynku znajdują się – Święte Schody, po włosku Scala Santa. Jedno z najbardziej znanych i sławnych miejsc katolickich. Zapewne nie ma takiego pielgrzyma, który nie zwiędziłby przez okno nie spojrział na osobistą kaplicę Papieży. 28 stopni Świętych Schodów, po których Jezus Chrystus w dniu skazania na śmierć wchodził kilka razy, gdzie zostały krople Jego krwi. Nabożeństwo pięć metrów od tych relikwii w kaplicy św. Laurentego z freskami mającymi ponad 5 wieków. Byłem tu po raz drugi. Za pierwszym razem poczułem nawet szok i zapytałem Kto to jest? Po obu stronach Schodów stoją rzeźby: na jednej Jezus Chrystus obok Pilata, a na drugiej całuje Go Judasz. Jeden ukarał Go biczowa-

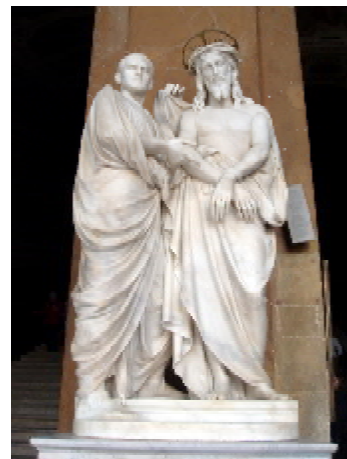
niem i oddał na stracenie, drugi zaś Go wydał pocałunkiem. Jakim prawem są uwiecznieni i stoją na jednym piedestale z samym Chrystusem?

Niedaleko znajduje się świątynia SANTA CROCE IN GERUSALEMME. Tam przechowywane są części prawdziwego Krzyża Pańskiego, najlepsza kopia Całunu Turyńskiego i zakrwawiony krucyfiks. Nie wytrzymała dusza: chociaż byłem tu rok temu i po raz pierwszy w życiu zobaczyłem tak niezwykle krucyfiks, zachciało się zająć tu znów, choć na 5 minut.

Zamiast Koloseum postanowiłem pójść do innych miejsc, między innymi do Bazyliki św. Pawła, za murami której nie byliśmy w zeszłym roku. Poruszając się niepewnie w przypuszczalnym kierunku, odkryłem, że idę słusznie, że moje nogi same wiedzą którą drogą trzeba iść. To dodało mi siłę, nastrój polepszył się,

a na moje pytania o kierunek wielu ludzi śmiało się i mówiło, że to jest zbyt daleko, że tam należy jechać.

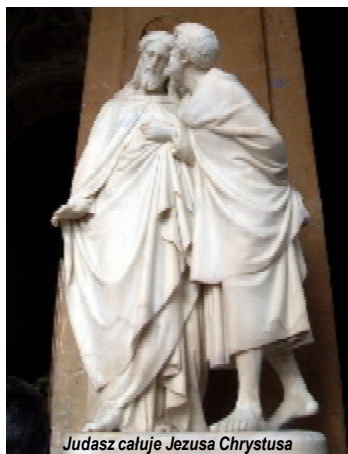
Plac Wenecji z pierwszym pałacem epoki Odrodzenia

Jezus Chrystus obok Pilata

(ze str. 2)

Judasz całuje Jezusa Chrystusa

A ja na to – *Chcę zobaczyć jak najwięcej, przecież w transporcie nie wiesz gdzie jesteś, niczego nie widać.*

Święty Paweł po raz pierwszy przybył do Rzymu w 61 roku, a ja w 2011 po raz pierwszy idę na spotkanie z Apostołem Pawłem. Po 700 latach po przybyciu św. Pawła do Rzymu papież Paweł I w 761 r. założył w swoim domu w Rzymie klasztor św. Sylwestra. Paweł I został pochowany w bazylice św. Pawła (za mu-

Katedra św. Pawła za murami miasta jest najpiękniejszym ze wszystkich kościołów Rzymu. Jeszcze z daleka zdumiewa swoją wielkością i oryginalnością – nie jest podobna do innych. Zaczarowuje i wabi. 150 kolumn tworzy majestatyczny czterostronny portyk, w centrum którego znajduje się potężna rzeźba św. Pawła. Za nim fasada – jest to zwarta, świecąca złotem jaskrawa mozaika. Imponujące wnętrza Katedry, spoj-

Świecąca złotem mozaika Bazyliki św. Pawła

zenie gubi się w nieprzerwanym łańcuchu medalionów z mozaiki z wizerunkami papieży poczynając od św. Apostoła Piotra do Benedykta XVI.

Pod tronem papieskim, w ołtarzu Konfesji, w Grobowcu marmurowym przechowywane są relikwie św. Pawła, po prawej stronie jest wejście na wewnętrzne podwórko klasztorne - wirydarz.

Zdziwiły mnie te wirydarze – takie małe podwórka, które, jak się okazało, są prawie we wszystkich znaczących świątyniach we Włoszech. Tak kończy się hałas i krzątania XXI wieku. Tam panuje cisza, tam czujesz się jakbyś sam na sam z otaczającym cię pięknem, jakby to wszystko zostało stworzone tylko dla ciebie, jakbyś trafił do raju gdzie nie

Koloszeum

rem miasta). Gdzie była jego rezydencja i gdzie zmarł, a jego relikwie później przeniesiono do Watykanu do Katedry św. Piotra.

Freski nad ołtarzem

ma poczucia czasu, gdzie można spędzić cały dzień, całe życie nieruchomo podziwiając ten mały kącik ziemi, stworzony tak troskliwie i przemyślany w każdym drobiazgu. Do szczęścia nie są potrzebne dobra cywilizacji, lecz ta cisza, kwiaty i śpiew ptaków. Te zabytkowe wirydarze są po prostu dziełami sztuki. Tak chciałbym podziękować tej osobie, która wymyśliła ulokowanie ich jakby wewnątrz świątyni, za to że przyciągają i zachęcają żeby spojrzeć na nie chociażby przez dziurkę do klucza, zamrzeć i zastanowić się, obej-

pokłonić się św. Pawłowi, który przyjął męczeństwo razem ze św. Piotrem. Są prawie we wszystkich świątyniach wszystkich miast świata obok siebie – niech teraz będą obok siebie również w moim sercu.

Teraz droga prowadzi do Katedry św. Piotra. Mijam przepiękne widoki, stare budowle, wyspa Tyberiana z kościołem św. Bartłomieja, gdzie prowadzi most, zbudowany jeszcze przed narodzeniem Chrystusa. Jestem zdumiony – czy to jest możliwe, żeby budować na tysiącletnia, a nie na wieki?

Wyspa Tyberiana z kościołem św. Bartłomieja

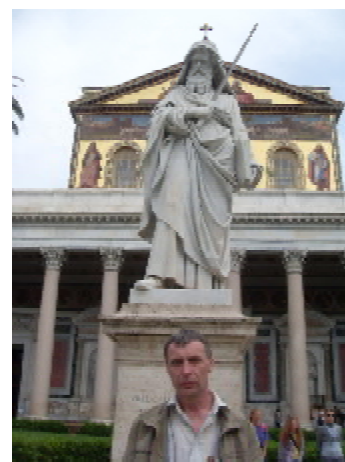
Bazylika św. Pawła

rzeć się za siebie, w przeszłość i na to co zostało zrobione. Co zostanie po mnie? Jaki ślad zostawię na tej ziemi – brud, ruiny, ścięte, spalone, wysuszone i zabagnione czy posadzone, uszlachetnione i dobrze wychowane? Może ludzie wiedzieli o tym od dawna i dlatego klasztor i świątynię budowano w górach, na wyspach, za murami miast albo w lesie.

Nie byłem pewien, że znajdę Katedrę św. Pawła, że starczy mi czasu na zwiedzanie, że był to słuszny wybór – lecz nogi same zaprowadziły mnie do tej wspaniałej świątyni. BASILICA SAN PAOLO FUORI LE MURA! Udało mi się znaleźć cię za murami starożytnego Rzymu. Za drugą próbą, ale wreszcie mogłem

(c.d.n.)
W. Juskiewicz fot. autora

Szczęśliwy autor przed figurą świętego Pawła

WYWIAD MIESIĄCA: ZBIGNIEW ŚWIERCZYŃSKI:

«Należy zwrócić uwagę na specyfikę Obwodu Kaliningradzkiego»

Niedawno w Konsulacie Generalnym RP w Kaliningradzie odrodzono Wydział Promocji Handlu i Inwestycji, głównym celem którego jest nadanie jak największej dynamiki i intensywności rozwojowi wspólnej działalności przedsiębiorczej pomiędzy Polską a Obwodem Kaliningradzkim. Na czele wydziału stanął konsul-rada Zbigniew Świerczyński, który uprzejmie zgodził się podzielić się z Czytelnikami „Głosu” swoimi poglądami dotyczącymi gospodarczego aspektu działalności Konsulatu.

– Szanowny Panie Radco. Pierwsze i najważniejsze pytanie. Dlaczego tak długo w Obwodzie Kaliningradzkim nie było przedstawicieli polskiej dyplomacji, którzy zajmowaliby się tematyką gospodarczą, tak ważnego elementu w kreowaniu pozytywnych kontaktów pomiędzy Polską a Rosją?

– Wydział Promocji Handlu i Inwestycji Konsulatu Generalnego RP w Kaliningradzie został reaktywowany 1 stycznia 2011 roku (po ponad 5 letniej przerwie) w celu wsparcia polskich firm, w tym w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw w procesie ich internacjonalizacji. Naszą misją jest udzielenie pomocy polskim firmom oraz wspieranie firm zagranicznych, zainteresowanych zakupem towarów i usług, jak również inwestycjami na terenie Obwodu Kaliningradzkiego i inwestycjami w Polsce. Placówki Ministra Gospodarki, działające w ramach struktur Ambasad i Konsulatów Generalnych RP (jest ich na całym świecie 47) mają także za zadanie udzielać wszelkiej pomocy w podjęciu współpracy przez polskie firmy z zagranicznymi partnerami, jak również w pozyskaniu nowych zagranicznych inwestorów. W tym miejscu należy podkreślić, że pomimo braku przedstawicielstwa ekonomicznego w Konsulacie Generalnym RP w Kaliningradzie, działające kolejnych Konsuli Generalnych, a szczególnie Pana Marka Gołkowskiego bardzo pozytywnie wpływały na rozwój kontaktów gospodarczych pomiędzy Polską a Rosją, a dzięki zaangażowaniu Konsulatu Generalnego RP w Kaliningradzie w promocję polskich inwestycji, turystyki i działalności handlowej w Obwodzie w bardzo dużym stopniu pomogły nam w rozpoczęciu działalności WPHI. Obecnie po prawie półrocznej działalności Wydziału, analizując poziom współpracy i programów jakie są realizowane w kontekście Obwodu Kaliningradzkiego przez Polskę, gdzie należy wspomnieć o

Programie Polska-Litwa-Rosja, który pozwala na realizację wspólnych projektów inwestycyjnych, a także o planie uruchomienia Małego Ruchu Granicznego, który w dużym stopniu może przyczynić się do rozwoju kontaktów gospodarczych i handlowych, można stwierdzić, że w decyzja o reaktywowaniu z początkiem 2011 roku Wydziału Promocji Handlu i Inwestycji miała szczególnie istotne znaczenie.

– Jak obecnie wygląda poziom zainteresowania inwestycyjno-handlowego Obwodem Kaliningradzkim ze strony polskich firm i przedsiębiorstw, oraz jakie sektory gospodarki i handlu można wskazać jako główne kierunki polsko-rosyjskiej współpracy gospodarczej?

– W kontekście podjętej od 1 stycznia br. działalności WPHI w Kaliningradzie można postawić tezę, że stosunki polityczne w latach 2005-2009 pomiędzy RP a FR oraz brak struktury WPHI w Obwodzie Kaliningradzkim wpłynęły na znaczne zmniejszenie obecności gospodarczej polskiego biznesu w OK. Obroty towarowe Polski z OK (wg. danych rosyjskiej statystyki celnej) w 2010 roku wyniosły 721 mln 559 tysięcy USD. Polski eksport wyniósł 685 mln 193,6 tysięcy USD. Udział polskiego eksportu w imporcie Obwodu wyniósł ogółem 9,4%, a polski import stanowił 2,49% eksportu Obwodu ogółem. W strukturze polskiego eksportu największy udział stanowiły wyroby z tworzyw sztucznych, drewna, artykuły spożywcze, maszyny i urządzenia elektryczne, chemia gospodarcza, papier i tektura, wyroby przemysłu maszynowego, materiały budowlane i wykończeniowe oraz meble i profile okienne. Podstawę importu stanowiły oleje i woski, nawozy, węgiel i śruta sojowa, produkty chemiczne, drewno i metale oraz konstrukcje pływające i urządzenia mechaniczne (w roku 2009 udział polskiego eksportu w imporcie Obwodu wyniósł ogółem

7,3%, co dało czwartą pozycję po Niemczech, Słowacji i Chinach, a Polski import stanowił 8,5% eksportu Obwodu ogółem, co dało trzecie miejsce po Litwie i Niemczech). Według danych Inspekcji Podatkowej Obwodu Kaliningradzkiego, obecnie w Obwodzie zarejestrowanych jest 106 firm z udziałem kapitału polskiego (ogólny kapitał założycielski wyniósł w 2010 roku 1002,9 mln rubli tj. 5,4 % ogólnej sumy kapitału zagranicznego w Obwodzie). Z około 450 firm polskich, które działały na terenie OK do 2005 roku, obecnie funkcjonuje ok. 106, co spowodowane było niewątpliwie zapaścią rynków światowych i zmniejszeniem się tzw. poziomu „atrakcyjności inwestycyjnej w Rosji”, ale to również brak informacji i zachęt inwestycyjnych, jakie sprzyjają rozwojowi sektorów gospodarczych w danym obszarze. Również „próg finansowy” jaki dotyczy „wejścia” do Specjalnej Strefy Ekonomicznej Obwodu Kaliningradzkiego, wynoszący 5 mln USD, jest czynnikiem hamującym napływ inwestorów z Polski. Dla porównania poziom inwestycyjny w Warmińsko-Mazurską Specjalną Strefę Ekonomiczną, to koszt rzędu 100 tysięcy Euro.

Wśród bardziej znaczących polskich firm można wymienić: „Construction”, która jest głównym wykonawcą nowo budowanego stadionu sportowego (ogólna kwota tego projektu wynosi 16 mln USD), „Dospel” – wentylacja, „Adamczyk and Adamczyk” – sklep branży odzieżowej i biuro turystyczne, „Andrex” – baza przeładunkowa nawozów sztucznych, „Carcade” – leasing, „Polfro” – terminal przeładunkowy, „Unibep” – prace wykończeniowo-remontowe, oraz sklepy firmowe „Wójcik” i „Wojas” – odzież i obuwie. Na terenie Obwodu działają również wspólnie z turoperatorami z OK przedstawiciele polskich firm turystycznych oraz przedstawiciel LOT – Polskie Linie Lotnicze. Planowane jest także otwarcie

ruchu turystycznego po Zalewie Wiślanym z Elbląga do Kaliningradu i Baltijska. Od początku br. można również wyraźnie zaobserwować zintensyfikowane działania polskich firm, które planują „wejście” inwestycyjne w takie sektory jak: rolniczy, spożywczy, turystyczny i budowlany. Przyczyniają się do tego także częste spotkania, których inicjatorami są tak polska jak i rosyjska strona, a koordynacją tych spotkań zajmuje się Wydział Promocji Handlu i Inwestycji w Kaliningradzie.

– Jakże konkretnie przedsięwzięcia w okresie półrocznej działalności zrealizował WPHI w Kaliningradzie?

– Do jednego z głównych wydarzeń o charakterze gospodarczym, którego WPHI w Kaliningradzie był współorganizatorem, a które miało miejsce w ostatnim półroczu, należy zaliczyć Forum Biznesowe w Olsztynie w dniu 18 marca br. (w ramach „Dni Kaliningradu w Olsztynie”). Spotkanie biznesowe, w którym wzięło udział ponad 80 przedstawicieli firm z Obwodu i około 140 z Województwa Warmińsko-Mazurskiego, było przykładem „potrzeby kontaktów” biznesowych, jaką wyrażali przedstawiciele ze strony polskiej i rosyjskiej. Forum pod patronatem Gubernatora Obwodu Kaliningradzkiego Nikołaja Cukanowa i Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego Jacka Protasa, było pierwszym od dziesięciu lat przykładem dobrosąsiedzkich stosunków pomiędzy Polską a Rosją, a zarazem stało się forum dyskusji i formułowania projektów współpracy gospodarczej pomiędzy naszymi krajami. Kontynuacją tych kontaktów i współpracy pomiędzy polską a rosyjską stroną było seminarium organizowane przez Burmistrza Miasta Braniewo, Wydział

(ze str. 4)

Promocji Handlu i Inwestycji KG RP w Kaliningradzie oraz Zarząd Warmińsko-Mazurskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej w dniu 18 kwietnia br., którego gościem był Minister Rolnictwa i Rybołówstwa OK W. Zarudnyj i szeroka reprezentacja polskich farmerów z województwa warmińsko-mazurskiego, przedstawiciele Energotransbanku i rolnego holdingu grupy kapitałowej „Avtotor” z Kaliningradu. Należy podkreślić, że dzięki prezentacji zakresu możliwości współpracy w dziedzinie rolno-produkcyjnej, wypracowano możliwość inwestycyjnego zaangażowania się polskich producentów rolnych w ten segment rynku w Obwodzie Kaliningradzkim. Spotkanie, którego celem było zapoznanie się polskich farmerów z możliwościami funkcjonowania na rynku w OK, było także istotne w kontekście oficjalnej wizyty Ministra W. Zarudnego w Polsce w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniach 27-28 kwietnia br. w Warszawie. Przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rybołówstwa z OK mieli możliwość zapoznać się z technologiami i rozwiązaniami jakie stosowane są obecnie w Polsce, w odniesieniu do produkcji rolnej, przetwórczej i magazynowo-chłodniczej. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż dzięki bezpośrednim kontaktom z przedstawicielami Ministerstwa Rolnictwa z OK, swoje zainteresowanie inwestycyjne w ten sektor rynku w OK wykazało już kilku polskich farmerów i obecnie trwają prace nad sfinalizowaniem ich działalności na terenie Obwodu. Odnosi się to do planów zakupu (arendy) przez polskich farmerów kilku tysięcy hektarów ziemi (także nieużytków) w celu rozpoczęcia produkcji rolnej pszenicy, rzepaku, kartofli, marchwi i cebuli, budowy elewatorów i magazynów oraz sprowadzenia z Polski parku maszynowego opartego na nowych technologiach i rozwiązaniach. Związane to będzie również z tworzeniem miejsc pracy dla osób z sektora rolnego w OK.

– Jak ocenia Pan obecne możliwości współpracy transgranicznej w sektorze gospodarki i kontaktów handlowych pomiędzy Obwodem Kaliningradzkim a województwami warmińsko-

mazurskim i pomorskim ? – Położenie regionów transgranicznych powinno stymulować rozwój regionu poprzez realizowanie projektów, które pozwoliłyby przyciągnąć inwestorów, turystów, nie tylko przy okazji tranzytu towarów czy usług (np. wykorzystanie oferty Specjalnych Stref Ekonomicznych). Ważne jest propagowanie wśród

potencjalnych partnerów gospodarczych stosownej wiedzy nt. uwarunkowań formalno-prawnych w zakresie możliwości inwestycyjnych po obu stronach granicy. Między innymi temu służyć ma forum gospodarcze. Spotkania takie powinny odbywać się regularnie, można rozważyć wpisania na stałe do kalendarza imprez dwustronnych konferencji dotyczących współpracy biznesowej. Wzajemnym kontaktom, wydaje się, iż może sprzyjać uruchomienie Małego Ruchu Granicznego, o co zabiegają władze centralne i władze obu regionów. Stworzy to szanse na nie tylko kontakty o charakterze handlowym (eksportowo-importowym), ale pozwoli na inicjatywy inwestycyjne po obu stronach granicy, co w dużym stopniu wpłynie na rozwój rynku wewnętrznego w Obwodzie i pozwoli na „rozbudowę zaplecza produkcyjnego” i zwiększoną ofertę sprzedaży w samym Obwodzie, a nie jedynie jego funkcjonowanie w oparciu o handel hurtowy czy też detaliczny. Oceniając możliwości współpracy pomiędzy RP a FR za lokowaniem bliskości tego regionu w odniesieniu do Polski i jego dostępność, tak drogą lądową np. poprzez nowo oddane przejście Mamonowo II – Grzechotki, jak i połączenie lotnicze Warszawa –

Kaliningrad. To również możliwość „wejścia” inwestycyjno-handlowego na terytorium całej Rosji i nowo powstałej Unii Celnej pomiędzy FR, Białorusią i Kazachstanem, a także konkurencyjność technologiczna w każdej z branż, które mogą być prezentowane w trakcie misji gospodarczych oraz w centrum wystawienniczym w

Kaliningradzie „Baltic-Expo”, gdzie WPHI prezentował już swoje stoisko informacyjne. Taką możliwość inwestorzy rosyjscy mają również w Warmińsko-Mazurskiej Strefie Ekonomicznej, Suwalskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej oraz Parku Technologicznym w Elblągu.

– Jak ocenia Pan perspektywiczne możliwości współpracy pomiędzy Polską a Obwodem Kaliningradzkim oraz jakie dostrzega Pan tendencje i zagrożenia gospodarcze w odniesieniu do zmian zachodzących w światowej ekonomice?

– Analizując dynamikę zmian gospodarczych i rynków światowych jakie obecnie zachodzą w Europie, Azji, na Dalekim Wschodzie oraz Ameryce Północnej i w samej Rosji, w Kaliningradzie i Obwodzie Kaliningradzkim musi nastąpić zwiększona transparentność przepisów prawnych i gospodarczych, likwidacja „zagrożeń” wynikających z tzw. szarej strefy i korupcji, a także powstać system zachęt dla inwestorów zagranicznych, którzy chcieliby inwestować na terytorium Federacji Rosyjskiej (to na przykład zmniejszenie progu inwestycyjnego w Specjalnej Strefie z 5 mln. USD do poziomu 100 tys. Euro, jaki jest w Warmińsko – Mazurskiej SSE). Należy również zwrócić uwagę na specyfikę samego Obwodu, który obecnie jest postrzegany jako niewykorzystany dostatecznie region rolniczy, z brakiem możliwości inwestycyjnych w rejonach przygranicznych, ograniczoną możliwością wykorzystania bazy portowej oraz

przestarzałą infrastrukturą. Biorąc pod uwagę wieloletni specyficzny charakter Obwodu, ale i zapowiedzi płynące z urzędów centralnych FR, na przykład o otwarciu terenów nadmorskich dla inwestycji hotelowo-rozrywkowych, budowy sieci połączeń transportowych, kolejowych i lądowych, proces ten obecnie nie posiada takiej dynamiki, która stanowiłaby zachętę do inwestycyjnych działań dla zagranicznych biznesmenów. Niemniej, w oparciu o kontakty z przedstawicielami administracji Obwodu można dostrzec troskę i olbrzymie zaangażowanie w proces zmian jakie obecnie są realizowane w OK, które stanowią dobry prognostyk dla zagranicznych projektów inwestycyjnych, czego przykładem są oficjalne wizyty i spotkania oraz konkretne propozycje współpracy i chęć ich wspólnej realizacji, np. w sektorze rolniczym, komunalnym, żegludowym i budowlanym.

Można również przewidywać, że ewentualne przystąpienie Rosji do WTO w znaczącym stopniu poprawi transparentność inwestycyjną, handlową i finansową oraz uatrakcyjni ten kierunek ekspansji gospodarczej. Z kolei rosyjskie inwestycje w Małe i Średnie Przedsiębiorstwa na terenie Polski stworzyłyby szanse napływu nowego kapitału i wpłynęłyby na rozwój tego segmentu rynku, zmniejszenie bezrobocia i większą konkurencyjność w odniesieniu do innych państw UE. Dla samych przedstawicieli rosyjskiego biznesu inwestycje w Polsce to bezpieczna lokata kapitału i możliwość „wejścia” na obszar rynku UE. To również szansa dla wszystkich tych, którym Polska kojarzy się ze stabilnym europejskim rynkiem, nastawionym na „przyjazną i partnerską współpracę”. To także pole dla działalności informacyjno-promocyjnej ze strony Polonii i lokalnych społeczności zainteresowanych w przybliżaniu kontaktów pomiędzy naszymi krajami, nie tylko w dziedzinie kultury czy też nauki, ale i gospodarczej współpracy, której zadaniem jest podnoszenie poziomu życia mieszkańców po obu stronach granicy.

– Dziękuję serdecznie za rozmowę.

Rozmawiał **Dmitrij Osipow**

fol. A. Wypiórow

X Dni Kultury Polskiej w Czerniachowsku 26-27 maja 2011 r.

W poprzednim numerze przedstawiliśmy relację z obchodów Dni Kultury Polskiej w Czerniachowsku autorstwa pani Lidii Dowydenko, mieszkanki Kaliningradu i uczestniczki opisanych wydarzeń ze strony rosyjskiej. W tym numerze zamieszczamy materiał nadesłany do nas z Muzeum Kultury Ludowej z Węgorzewa – jednego z trzech głównych organizatorów imprezy. (red.)

Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie, Towarzystwo „Ojcowizna” wraz z polonijną organizacją „Dom Polski” im. F. Chopina w Czerniachowsku zorganizowali już po raz dziesiąty **Dni Kultury Polskiej w Czerniachowsku**. Tytułowe przedsięwzięcie to zbiór wydarzeń kulturalnych promujących i przybliżających tamtejszym mieszkańcom, a zwłaszcza Polonii, kulturę, tradycję i historię polską.

Tegoroczną jubileuszową edycję zrealizowano w ramach zalecenia przez Kancelarię Senatu zadań w zakresie opieki nad Polonią i Polakami za granicą w 2011 r. dzięki pomocy Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie” oraz dzięki wsparciu finansowemu Samorządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego, Powiatu Węgorzewskiego.

Od 24 maja w czerniachowskim Domu Kultury odbywały się warsztaty taneczne – polskich tańców narodowych. Warsztaty prowadził Krzysztof Gąsiorek, kierownik zespołu tańca ludowego „Warszawa” Akademii Wychowania Fizycznego im. Józefa Piłsudskiego w Warszawie. Brały w nich udział dzieci członków „Domu Polskiego” w Czerniachowsku z nauką tańca regionu śląskiego, a dla zespołu „Rosjana” z czerniachowskiego Domu Kultury z nauką polskiego tańca narodowego „Poloneza”.

O godz. 15⁰⁰ w sali konferencyjnej Głównej Biblioteki w Czerniachowsku, 26 maja odbyło się spotkanie z Wojciechem Markiem Darskim – poetą, prozaikiem, publicystą, autorem przewodników turystycznych po Mazurach. Następnie w Klubie Braci Lumiere po obszernym wstępie gdzie omówiono historię kina polskiego od 1945 r., zaprezentowano twórczość reżyserską Magdaleny Piekorz i pokazano jej film „Pregi” z 2004 r.

W piątek 27 maja w sali widowiskowej czerniachowskiego Domu Kultury o godz. 15⁰⁰ nastąpiło uroczyste rozpoczęcie X Dni Kultury Polskiej. Po odegraniu hymnów państwowych przy podniesionych pocztach sztandarowych rozpoczęły się podziękowania za pomoc i współpracę, które są już tradycyjną częścią progra-

Uroczyste rozpoczęcie X Dni Kultury Polskiej w Czerniachowsku

mu. Wystąpili przedstawiciele: Administracji Miasta i Rejonu Czerniachowskiego z merem Andriejem Naumowem na czele, Starostwa Powiatowego w Węgorzewie z wicestarostą Krzysztofem Kołaszewskim, Miasta i Gminy Węgorzewo z wiceburmistrzem Andrzejem Lachowiczem oraz przedstawiciele Konsulatu Generalnego RP w Kaliningradzie (wicekonsul Ryszard Sosiński i konsul ds. karty polaka, Dariusz Kozłowski).

Delegaci wręczyli okolicznościowe pamiątki i materiały promujące region węgorszewski organizatorom spotkania, a specjalne podziękowania za sukcesywną organizację imprezy skierowali do dyrektora Muzeum Kultury Ludowej Justyny Żołnierowicz-Jewuły.

Podziękowania za pomoc i współpracę w formie okolicznościowej statuetki Jubileuszowych X Dni Kultury Polskiej wręczyła Dyrektor Muzeum przedstawicielowi Czerniachowskiej administracji Andriejowi Naumowowi i kierownikowi wydziału kultury Tamarze Szackiej, Walentynie Kikor, dyrektor Domu Kultury i prezesce polonijnej organizacji „Dom Polski” w Czerniachowsku Irinie Korol.

Przedstawiciele administracji, pracownicy Domu Kultury w Czerniachowsku, delegacje z Polski oraz przedstawiciele organizacji polonijnych i wspólnot ze Znamieńska, Poleska, Oziarska, Bałtyjska, Kaliningradu i mieszkańcy Czerniachowska wypełnili salę widowiskową po brzegi.

Jubileuszowy koncert rozpoczął program artystyczny przygotowany przez członków „Domu Polskiego” im. Fryderyka Chopina w Czerniachowsku. Recytowano wiersze Czesława Miłosza, wykonano utwory F. Chopina na fortepian oraz patriotyczne pieśni polskie.

Muzeum Kultury Ludowej zaprezentowało następnie prezentację multimedialną obrazującą dziesięcioletnią historię tej uroczystości.

Łoszeniem wyników wystąpiła pierwsza laureatka pierwszej edycji konkursu z 2006 roku Elena Worona z piosenką „Kolorowe jarmarki”. Następnie gościnnie wystąpił zespół „Sswingss” z Węgorzewa.

Po występie węgorszewskich muzyków jury ogłosiło wyniki konkursu: przyznano I, II, III miejsce. Najmłodszy uczestnik konkursu otrzymał nagrodę Dyrektora Muzeum Kultury Ludowej, nagrody specjalne przyznali Wojewoda Pomorski i konsul RP w Kaliningradzie.

Podczas koncertu wystąpiły zespoły, które brały udział w warsztatach tanecznych. Sukces sceniczny wzbudził występ zespołu „Rosjana”, w polskich strojach narodowych tańcząc „Poloneza”.

Na zakończenie jubileuszowej uroczystości wniesiono na scenę ogromny z flagami narodowymi urodzinowy tort. W holu głównym Domu Kultury odbywała się prezentacja i promocja projektu „Mazury cud natury” i degustacja tortu.

Program jubileuszowych obchodów X Dni Kultury Polskiej w

O godz. 17⁰⁰ rozpoczął się Konkurs Piosenki Polskiej. W tym roku w konkursie wzięło udział 16 uczestników m.in. pierwszy raz udział wzięli członkowie Stowarzyszenia Inicjatyw Polonijnych z Kaliningradu. Zaprezentowano pieśni ludowe i popularne (m.in. z repertuaru Maryli Rodowicz i Budki Suflera). Każdy z uczestników po występie otrzymał upominki i dyplom. Przed og-

Obwodzie Kaliningradzkim rozpoczęły warsztaty taneczne a zakończy wystawa obrazująca historię i współczesność Polonii w Obwodzie Kaliningradzkim, która zostanie zaprezentowana na Forum Polonijnym w Czerniachowsku w październiku 2011 r.

Krystyna Jarosz,
Marharyta Stępnika
Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie
fot. Krystyny Jarosz

Wręczenie dyplomów w Oziersku

W sobotę, 11 czerwca 2011 roku, w Oziersku odbyła się kolejna uroczystość wręczenia dyplomów ukończenia kursu nauki języka polskiego.

Dyplomy osobiście wręczali Konsul RP i Dyrektor Centrum Lingwistyki Języków Obcych w Kaliningradzie.

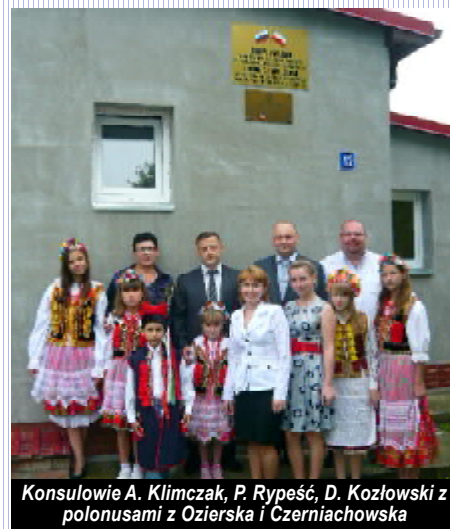
Uczestnikami kursów były osoby w różnym wieku, dorośli, młodzież i dzieci. Wszyscy miłośnicy kultury polskiej zaangażowani w pracę na rzecz Polaków, mieszkających w Obwodzie Kaliningradzkim i Rosjan, zainteresowanych wspólną historią Polski i Rosji, mają możliwość pogłębiania wiedzy o kulturze polskiej i doskonalenia języka polskiego.

Życzliwi gospodarze Domu Polskiego Wspólnoty Kultury Polskiej w Oziersku dokładają dużo starań, aby wszyscy przybywający tutaj czuli się jak u siebie w domu.

W drugiej części uroczystości odbył się koncert, przygotowany przez poszczególne grupy kursantów. W programie koncertu były tańce, piosenki i recytacje utworów kompozytorów i poetów polskich.

Na zakończenie uroczystości był poczęstunek oraz tańce przy muzyce. Wszyscy uczestnicy imprezy byli bardzo zadowoleni i żalowali, że tak szybko się ona zakończyła.

Cieszyli się ze spotkania, na

Konsulowie A. Klimczak, P. Rypeś, D. Kozłowski z polonusami z Ozierska i Czerniachowska

Wręczenie dyplomów.

Od prawej: W. Paj-Górski, D. Kozłowski, O. Kudjaikina, prezes Ozierskiej Polonii

którym mogli zawrzeć nowe znajomości, porozmawiać po polsku, spędzić pożytecznie czas.

Pożegnanie odbyło się z nadzieją na następne spotkania.

O. Sołowjowa
fot. D.Osipowa

ZAPROSZENIE

W imieniu Komitetu Organizacyjnego z ogromną przyjemnością kierujemy do Was zaproszenie do udziału w kolejnej, jubileuszowej, **X edycji Światowych Zimowych Igrzysk Polonijnych „Śląsk – Beskidy 2012”**. Jednocześnie pragniemy poinformować, że organizatorem jubileuszowej edycji Igrzysk jest Stowarzyszenie Wspólnota Polska o/Bielsko Biała, Stowarzyszenie Gmin i Powiatów „Śląsk – Beskidy” skupiając miasta: Bielsko Biała, Cieszyn,

Szczyrk, Tychy i Wisła oraz Stowarzyszenie Kultury Fizycznej pod nazwą Komitet Organizacyjny Imprez Sportowych.

Wymienione wyżej Stowarzyszenia powołały Komitety: Organizacyjny i Wykonawczy, które są odpowiedzialne za przygotowanie Igrzysk. Informujemy, że nasze sportowe spotkanie odbędzie się w dniach 25 lutego – 3 marca 2012 roku na trasach i obiektach Bielska-Białej, Cieszyna, Szczyrku, Tychów, i Wisły, w dziesięciu

dyscyplinach zimowych. Wszyscy uczestnicy zostaną zakwaterowani w hotelach i pensjonatach w Szczyrku, gdzie również mieści się siedziba Komitetu Organizacyjnego.

W związku z powyższym prosimy o zapoznanie się z treścią komunikatu nr 1 oraz proponowanym, skróconym programem, co pozwoli na zaplanowanie przyjazdu na największe sportowe święto Polonii.

Wszystkie informacje znajdziecie na stronie : [www. igrzyskapolonijne.eu](http://www.igrzyskapolonijne.eu)

Komitet Organizacyjny udziela wszelkich informacji pod adresem:

Tel/fax: 0048 33 817 95 93;
e-mail: kois@szczyrk.pl ,
Tel/fax: 0048 33 816 95 97;
e-mail: wspolnota@wspolnota-polska.bielsko.pl

Uwaga: Zgłoszenia należy kierować tylko pod adres: 43-370 Szczyrk, ul. Plażowa 8 Skrytka pocz.58 i e-mail: kois@szczyrk.pl Przekazujemy wyrazy szacunku i sportowe pozdrowienia

Komitet Organizacyjny

BIELSKO-BIAŁA

CIESZYN

SZCZYRK

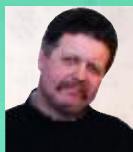

TYCHY

WISŁA

Jarmark przy nadbrzeżu Pregoly

Przy nabrzeżu Pregoly w pobliżu mostu Jubileuszowego i zabudowań «Rybnej giełdy» 28 maja odbył się jarmark twórczości artystycznej. Już nie pierwszy rok kaliningradzcy artyści malarze, garncarze, mistrzowie pracujący z bursztynem i naturalnymi kamieniami urządzają tutaj wystawy na otwartym powietrzu. Tak i teraz mistrzowie ze Stowarzyszenia Twórczości Artystycznej «Abris» zaprezentowali swoje prace mieszkańcom i gościom naszego miasta. Były to pejzaże olejne i akwarele, obrazy z widokami przedwojennego Koenigsbergu, interesujące lalki w stylu ludowym oraz ozdoby wytworzone z wykorzystaniem bursztynu i ka-

Jarmark artystyczny

Można je było nie tylko obejrzeć ale i nabyć. Więc ta impreza jest miejscem spotkania twórców i ich wyrobów z odbiorcami dzieł

ki ludowe, ozdoby dekoracyjne; wszystkie wykonane ze słomy. Wytwory gustowne, niepospolite – cieszyły się zainteresowaniem zwiedzających jarmark.

Natomiast przy stoisku gości z powiatu bartoszyckiego (Polska) można było skosztować prawdziwego polskiego chleba ze smalcem, dostać foldery i mapy opowiadające o atrakcjach turystycznych Polski i powiatu bartoszyckiego. Były dostępne do obejrzenia prace rzeźbiarskie pana Adama Bąka. To były małe formy rzeźbiarskie, można powiedzieć szkice do możliwych większych dzieł wytworzone z gliny. Z rozmowy z panem Adamem dowiedziałem się, że jest byłym pracownikiem Muzeum na Zamku w Lidzbarku Warmińskim. Rzeźby tworzy nie tylko z gliny, ale również rzeźbi w drewnie

prace o wielkim wymiarze, potrafi odnowić zabytkowe meble.

Upiększali to wydarzenie artystyczne młody utalentowany skrzypek Bartosz Majewski (Polska) i aktorzy Teatru Muzycznego przy ul. Basejnej (Kalininograd). Po lewej stronie Jubileuszowego mostu ustawiona została scena z urządzeniami nagłośniającymi i nad wodami Pregoly brzmiały polskie utwory jazzowe w wykonaniu Bartosza Majewskiego i aktorów Teatru Muzycznego.

Również dzieci ze Stowarzyszenia Polonijnego zaprezentowały obecnym swoistą parodię bajki o Czerwonym Kapurku w języku polskim. Dostały

Litewskie stoisko

mieni naturalnych i jeszcze wiele innych interesujących rzeczy.

artystycznych. Tegoroczny jarmark rzemiosła artystycznego różnił się od poprzedniego tym, że miał charakter międzynarodowy – w imprezie artystycznej brali udział goście z Litwy i Polski. Goście z Kłajpedy (Litwa) Gintare Pożarskaite i Krystyna Zibaliene przedstawiały wyroby artystyczne spółdzielni rzemieślniczej «Regseida». Rzeczy naprawdę interesujące: wieńce, figurki zwierząt, litewskie lal-

Rzeźbiarz Adam Bąk

zasłużone oklaski i podziękowania na piśmie z rąk pana konsula RP ds. promocji kultury Ryszarda Sosińskiego, za udział w festiwalu dziecięcych grup teatralnych.

Jarmark rzemiosła artystycznych przy nabrzeżu Pregoly ożywia ten zakątek miasta i gród nasz niewątpliwie uatrakcyjnia.

W. Wasiliew
fot. autora

Gra skrzypek
Bartosz Majewski

Konsul R. Sosiński wręcza aktorom dyplomy za uczestnictwo w spektaklu „Czerwony Kapturek na nowy sposób”

GŁOS ZNAD PREGOŁY

„ГОЛОС С ПРЕГОЛИ” – ежесечасная газета Общества Польской культуры Калининградской области. Учредитель и издатель – газета „Голос с Преголи”, свидетельство ПИ № -1 1 от .0 . 00 г.
Главный редактор: Мария Лавринович, моб. тел. в Польше + 01 0 0
Dofinansowano ze środków Senatu RP dzięki pomocy Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie”.
Адрес редакции: 0 , Калининград, ул. Б. Хмельницкого, + 1 0
Шеф-редактор: Александра Лавринович, тел. 01)
Адрес в Интернете: <http://www.glos-znad-pregoly.org>
e-mail: glos.znad.pregoly@gmail.com

Печать: Типография ООО „СИВАК С”. 0 , г. Калининград, Малый переулок, 1 . Тираж 00 экз. Заказ 0 1.

Редакция не возвращает тексты статей и оставляет за собой право их редактирования и сокращения. Фотографии возвращаются авторам по их желанию.